

Ծ Ո Վ Ա Մ Ա Յ Դ

Ծովը խաղաղ է հիմա...: Մեկներ՝ նաւերը բոլոր,
Հաս-հաս, խումբով, յամբընքաց, ջուրերն ի վար՝ բեռնաւոր:

Իմ աչքերուն մէջ՝ քափուն, խրոտլուն ծով մ'ունիմ ես,
Ինքզինք զսպող, փրփրոող, փառայրին մէջ հով մ'ինչպէս:

Գրկած լեռան շուրջ լայն, ծովն երկաւե՛ր անխրոտլ.
Մինչ ալեակներ կը փախչին կանաչ ու բիւ խաղերով:

Ամայութիւն մը կապար ծածկեր հոգիս է հիմա,
Պրկած աղեղն երկնքիս՝ ուր ամէն լոյս կը դողայ:

Հաս-հաս, խումբով, յամբընքաց, ահա ծովուս ափունքէն,
Բարեկամի՛, երազի՛, մեկներ՝ նաւերն են ամէն:

Զանոնք մէկ-մէկ նամբեցի, արիւնեղէն իմ հոգին...:
Մաքուէի՛ն լոյսին մէջ, ու ծովն կեանքի՛ գար կրկին...:

Ես կը սպասեմ՝ անձկօրէն, մեկնող բոլոր նաւերուն,
Որ ես՝ ինծի գան նորէն զերթ հին գանձերն իմ հոգւոյն:

Ծովը անշարժ է հիմա...: Մեկներ՝ նաւերը բոլոր...:

Շէ՛ն - ՄԱՀ